

ת"פ 54848/11/16 - מדינת ישראל נגד אביב גליה, אלעד סיינה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 54848-11-16 מדינת ישראל נ' גליה ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

1. אביב גליה
2. אלעד סיינה (נדון)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

הנאשם 1 בעצמו

ב"כ הנאשם 1 עו"ד ירון פורר

גזר דין - לנאשם 1

1. הנאשם 1 הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשלושה אישומים שענינם עבירות רכוש שבוצעו ביום 16.11.16 בשעה 18:30 לערך.

באישומים הראשון והשני הורשעו הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") ביחד עם הנאשם 2 (להלן: "הנאשמים") בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוואת, עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), גניבה מרכב בצוואת חדא, עבירה לפי סעיף 413 ד' (א) + 29 לחוק וחבלה במזיד ברכב בצוואת, עבירה לפי סעיף 413 ה' + 29 לחוק.

הנאשמים ניפצו את חלון הרכבים ונטלו מרכב אחד תיק ומהרכב האחר שקית שהכילה בגדים וחפצים.

באישום השלישי הורשעו הנאשמים בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוואת, עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא + סעיף 29 לחוק וחבלה במזיד ברכב בצוואת, עבירה לפי סעיף 413 ה' + 29 לחוק.

עמוד 1

2. הנאשם צירף את ת"פ 32413-04-18 בו הורשע בכתב אישום מתוקן בעבירה של אספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א' לפקודת הסמים המסוכנים בכך שסיפק לאחר בגינה ציבורית הסמוכה לביתו שתי שקיות כאשר שקית אחת הכילה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 46.60 גרם נטו והשקית השנייה הכילה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 95.70 גרם נטו.

ראיות הצדדים לעונש

3. מ-טע/1 עולה, כי לנאשם הרשעה אחת משנת 2017, בעבירות רכוש ושני גמרי דין משנת 2015 (הפרעה לשוטר במילוי תפקידו) ושנת 2014 (שבל"ר ונטישה במקום אחר).

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 11.10.18 עלה, כי הנאשם נמצא בתנאים מגבילים ולכן לא שולב במסגרת תעסוקה. הוא סיים 10 שנות לימוד, לא גויס לשירות צבאי על רקע אי התאמה ועבד בעבודות מזדמנות בתחום הגינון. הנאשם הינו השישי מבין שמונה ילדים, אביו עובד ואמו אינה עובדת מטעמים רפואיים. הנאשם החל לצרוך אלכוהול ולהשתמש בסם מסוג קנאביס מגיל 17, כאשר בשנה האחרונה חלה הסלמה בתדירות ובכמות צריכת הסמים. הנאשם זומן למתן דגימות שתן בשלוש הזדמנויות אך התייצב לאחת מהן בלבד, ובבדיקה זו נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס. הנאשם הסביר זאת בצריכת תרופות עקב בעיות שינה. הנאשם התקשה לזהות בעייתיות בהתנהגותו, ובכלל זה שלל הצורך בהכוונת גורמים מקצועיים. עוד נכתב, כי הנאשם התקשה לתת אמון במסגרות ממסדיות ובכלל זה שירות המבחן ולכן הקושי בשיתוף הפעולה. בגורמי הסיכון נמצא, כי הנאשם מאופיין בחוסר יציבות, משתמש בחומרים פסיכו-אקטיביים, מעורבות חוזרת בפלילים וקושי לזהות הבעייתיות שבהתנהגותו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית. בגורמי סיכוי ציין שירות המבחן את העובדה שמדובר בבחור צעיר שהביע צער על מעורבותו בפלילים מגיל צעיר והביע הצורך להימנע ממעורבות פלילית בעתיד. משלא נוצר פתח לטיפול, נמנע שירות המבחן מהמלצה.

5. תסקיר שירות המבחן הראשון ניתן לאחר הרשעת הנאשם בעבירות בתיק זה (עבירות הרכוש), אך בטרם נגזר דינו צורף התיק בו הורשע בעבירת סמים. בנסיבות אלה, התבקש תסקיר משלים. בתסקיר נוסף מיום 14.5.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם מתמודד עם מכלול קשיים ובעיות בחייו וזקוק למתן מענה בהיבטים שונים וניכר, כי הוא זקוק לטיפול ממוקד בבחינת דפוסיו העברייניים ובחירותיו. ניסיונות לגייסו להליך טיפולי לא צלחו, הוא אינו מגלה מוטיבציה, אינו מכיר במיוחד לו בכתב האישום ונראה, כי מתקשה לתת אמון במסגרות ממסדיות ובנסיבות אלה לא ניצל את ההליך הפלילי כמנוף לעריכת שינוי בחייו, ולכן שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

6. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 10.12.18 עלה, כי הנאשם הביע את הסכמתו לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות ואף נמצא מתאים לכך.

מחוות הדעת עולה, כי לעת הזו הנאשם אינו עובד.

טיעוני הצדדים בתמצית

7. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הפריצה והחבלה במזיד ברכב ולמידת הפגיעה בהם, במידה בינונית-גבוהה. אשר לעבירה של אספקת סם, הפנתה לערכים המוגנים ולצורך בהגנה על הציבור מפני נגע הסמים ולפוטנציאל הנזק מכמות הסם שסופקה.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים בעבירות הרכוש הוא בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בעבירת הסמים ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן וההסלמה במצבו של הנאשם והסתבכותו בפלילים, ביקשה למקם את עונשו במרכז המתחם ולהטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות הרכוש וכן להטיל עליו 16 חודשי מאסר בפועל במצטבר בגין עבירת הסמים לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות, פיצוי למתלוננים ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

8. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל לגילו הצעיר ולנסיבות בהן גדל, שאין פשוטות, מאז נפתח תיק זה לא הסתכן הנאשם בעבירות רכוש. בעבר, הנאשם הסתייע בשירות המבחן. הנאשם נעדר מקורות תמיכה, מצבה הכלכלי של המשפחה הוא קשה ולכן הוא ואחיו הם אלה שמסייעים בכלכלת המשפחה. הרכוש שנגנב, נתפס במקום והושב לבעליו. הנאשם לא ריצה מאסר מעולם. ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות הרכוש הוא משל"צ ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

לטענת ב"כ הנאשם, בצירופו של תיק הסמים אין כדי להביא לשליחת הנאשם מאחורי סורג וברית. עתירתה העונשית של המאשימה אינה מבוססת על פסיקה שעניינה אספקה ללא תמורה. מדובר בסמים שאינם קשים. הנאשם הודה בעבירת הסמים ועתירת המאשימה לא זוקפת לזכותו את ההודאה. ב"כ הנאשם הפנה לענישה שהושתה על שותפו של הנאשם בעבירות הרכוש, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם ולנסיבות הקשות שעולות מתסקיר שירות המבחן, ביקש להעמיד את עונשו של הנאשם על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

9. הנאשם לא מסר דברים בשלב בו נשמעו הטיעונים לעונש בקשר לעבירות הרכוש. בשלב השלמת הטיעונים לעונש לאחר צירוף התיק בעבירת הסמים, מסר שהוא מצטער ולוקח אחריות על מעשיו, וכי הוא מקווה לא לחזור על מעשים אלה בעתיד. לדבריו, הוא לא הסתדר עם שירות המבחן וביקש לאפשר לו לשוב למעגל העבודה ו"לעלות על דרך המלך".

דין והכרעה

10. אין מחלוקת בין הצדדים, כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, האחד לעבירות הרכוש והשני לעבירת הסמים. המחלוקת היא האם יש לקבוע מתחם אחד לכל עבירות הרכוש או מתחם עונש לכל אישום בפני עצמו.

11. בגזר דינו של הנאשם 2, מיום 12.12.18, קבעתי בהתייחס לעבירות הרכוש, כי מדובר בשלושה מעשי התפרצות לשלושה כלי רכב שונים שחנו בסמיכות ובוצעו בטווח זמנים קצר מאוד, והגם שמדובר בשלושה קורבנות שונים והיה ביכולתם של הנאשמים להפסיק את המעשה בין פריצה אחת לאחרת, הרי שיש לראות במעשים כולם תכנית עבריינית אחת. בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה שנסקרה שם ובמכלול נסיבות ביצוע המעשים קבעתי שיש לראות בעבירות הרכוש כאירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד. קביעות אלה יחולו גם בעניינו של הנאשם שבפניי.

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות הרכוש

13. בעבירות הרכוש פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על רכושם וקניינם של המתלוננים. עבירות אלו כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוע, הקושי לתפוס את מבצעה, והפגיעה הקשה בקורבנות העבירה ובציבור כולו.

14. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים** היא במידה בינונית.

15. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, הרי שהנאשמים הגיעו לאזור חנייה הקרוב למכללת פרס הנמצאת במקום ובתוך זמן קצר פרצו לשלוש מכוניות, כאשר נגרם נזק לשלושתם ומשניים מהם אף נלקחו תיק ושקית שהכילו רכוש, שנמצא בסמוך והוחזר לבעליו.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הרכוש מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מנעד עונשים רחב החל ממאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה ממושכת (ראו למשל עפ"ג 2738-08-14 **מדינת ישראל נ' נאדר אבו חאטום** (27.08.14), ת"פ 6706-01-13 **מדינת ישראל נ' מגארי** (10.11.14), ת"פ 51619-03-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' מנטלוט** (09.06.15), ת"פ 52100-05-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' אחמד עבד אל האדי** (06.09.15), ת"פ 2217-05-11 **מדינת ישראל נ' אבו כשכ** (31.05.12)).

17. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות הרכוש

בהן הורשע הנאשם הוא בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

קביעת מתחם העונש ההולם בעבירת הסמים

19. בעבירת הסמים פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מהעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור.

20. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים** היא הינה במידה בינונית.

21. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, מדובר על אספקה של סמים מסוג קנאביס במשקל 46.60 גרם נטו וחשיש במשקל 95.70 גרם נטו.

אף שכל סם הוא בבחינת סם מסוכן, אין מדובר בתיק זה בסם המוגדר בקבוצת הסמים הקשים.

כמות הסמים שנתפסה על הנאשם, שתי שקיות במשקל כולל של כ- 140 גרם נטו מעידה על חומרת העבירה ופוטנציאל הנזק שבצידה.

על נזקי עבירות הסמים והצורך בהכבדת הענישה נקבע בע"פ 1345/08 **ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל** (18.5.09):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

22. הגם שעסקינן בעבירת אספקה שהעונש בצידה דומה לעבירת הסחר לא ניתן לקבוע מתחם עונש הולם תוך התעלמות מכך שהסם הועבר ללא תמורה. המאשימה הפנתה לפסיקה העוסקת בעבירות של סחר בסם מסוכן, פסיקה זו תילקח בחשבון אך לא ממנה ייגזר המתחם.

23. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מנעד עונשים רחב החל

ממאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה ממושכת (ראו למשל עפ"ג (ב"ש) 13427-04-13 **דוד קדוש נ' מדינת ישראל** (2.9.13) ת"פ 16723-7-14 **מדינת ישראל נ' אדסון** (28.12.14) ת"פ 44977-10-15 **מדינת ישראל נ' חטואל** (7.9.16), ת"פ 59602-07-15 **משטרת ישראל נ' חטאב** (13.12.16), 30494-12-13 ת"פ 44601-05-14 **משטרת ישראל נ' הלוי** (28.6.15), ת"פ 45518-09-16 מדינת ישראל נ' אהרונב (28.2.18).

24. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירת הסמים בה הורשע הנאשם הוא בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה.

25. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הנאשם יליד 1997, ולחובתו הרשעה אחת ושני גמרי דין מבית משפט לנוער. נסיבות חייו של הנאשם כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן אינן קלות.

הנאשם לא השכיל לנצל את ההליך הפלילי ואת שירות המבחן על מנת לערוך שינוי בחייו וזאת חרף הנזקקות הטיפולית שמצא שירות המבחן.

בנסיבות אלה, לא מתקיימים שיקולי שיקום ולא סיכויי שיקום בעניינו של הנאשם.

הנאשם הודה בעבירת הסמים וחסך בזמן שיפוטי.

הנאשם לא ריצה מאסר עד כה ואין ספק כי נשיאת עונש במאסר ואף בדרך של עבודות שירות, תהווה עבורו הכבדה.

27. כעולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות הנאשם אינו עובד כיום.

28. נוכח האמור לעיל אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם לעבירות הרכוש וכך גם לעבירת אספקת סם.

29. דינו של הנאשם 2, שותפו של הנאשם בעבירות הרכוש, נגזר ביום 12.12.18 והוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים.

30. ב"כ הנאשם טען, כי צירופו של התיק הנוסף אין בו להביא להטלת ענישה באופן שהתוצאה תהיה שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריא וניתן להסתפק בהטלת התקופה המקסימלית הקבועה בעבודות שירות.

31. גזירת הדין לעולם אינה חישוב מתמטי. בשים לב לענישה שהוטלה על שותפו של הנאשם בעבירות הרכוש, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, אני סבורה שכך היה נכון לגזור גם את דינו של הנאשם שבפניי בעבירות הרכוש.

בנסיבות אלה, יש לבחון האם צירופו של תיק הסמים יוביל לשליחת הנאשם למאסר בפועל או שמא אין בכך לשנות מהתוצאה בצורה משמעותית ויש להעמיד את עונשו על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, כעתירת ההגנה.

32. הנאשם בן 22, וביצע את העבירה בגיל 19, כך שהוא משתייך לקבוצת הגיל של "בגירים- צעירים".

עסקינן בשיקול שיש לתת לו משקל כפי שנקבע בע"פ 4466/13 **נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל** (22.5.14):

"איננו רוצים ליטע כאן מסמרות באשר לגישה בכגון דא לעניינם של בגירים צעירים, אף כי הדעת נותנת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וכלל הנסיבות".

33. נתתי דעתי לעתירת ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וסברתי, כי לנוכח צבר העבירות בהן הורשע הנאשם, ובאיזון בין השיקולים השונים הצריכים לעניין, לא ניתן להסתפק בענישה זו, על רקע העדר שיקולי שיקום בעניינו.

מתחם הקנס והפיצוי

34. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין **"קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".**

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי** (28.2.12)).

35. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם מעבר לתמונה הכללית שפורטה בתסקיר שירות המבחן בנוגע למצב הסוציו-אקונומי הקשה של משפחתו ולעובדה שהנאשם נתון בתנאים מגבילים תקופה ארוכה ולא שב אל מעגל העבודה בשל כך.

36. עבירות הרכוש בוצעו לשם רווח כלכלי ולכן יש לפצות את המתלוננים בגין נזקיהם.

37. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולת הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.2012)).

38. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלוננים על פני השתת קנס. אשר לעבירת הסמים, בשים לב לענישה הכוללת בתיק זה, סברתי שיש להימנע מהטלת רכיב של קנס ולהסתפק בחתימה על התחייבות בסכום משמעותי.

סוף דבר

39. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 16.11.16 עד ליום 23.11.16 וכן מיום 12.4.18 ועד ליום 18.4.18.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 4.9.19 בשעה 8:00 בבית המעצר ניצן. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס בטלפונים 08-9787336 ו- 08-9787377.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת רכוש (למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין) או עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד משלושת המתלוננים, ע"ת מספר 3, ע"ת מספר 4 וע"ת מספר 5. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.19.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מעבירת רכוש או עבירה על פקודת הסמים המסוכנים. ההתחייבות תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. לא תיחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 15 ימים.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים. רישיון הנהיגה יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.8.19 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. ככל שאין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין במזכירות בית המשפט.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על-תנאי

למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ניתן בזאת צו להשמדת הסמים והפטיש. טלפונים ניידים ובגדים יושבו לנאשמים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, בהעדר הצדדים.